

(-) N. N. (*Egy szerelem-gyermek története.*) Ez a czime *Krudy Gyula* álmodó lelke legujabb megzendülésének. Én a magam számára a különös szavú író írásainál kedvesebb, megunthatatlanabb muzsikát nem igen tudok, mint a hogyan nem lehet elunni a szeptemberi szél meleg dudolását, a mely őszt hoz ugyan, de még tele van a nyár aranyával és gyümölcsillatával. Ez az írás, a melyet a szerző »regénykének« nevez ilyen halk, lassu járásu, szinte andalgó szeptemberi szél. A mese benne nem fontosabb, mint a szöveg a nótában, a melyet önön kiáradt érzésük meghatottságába elmerült zeneszerek húznak. A munka a fontos, a melyben az elmúlt, de a kesergő emlékezésben újra élő fiatalság zeng, mint a kottára szedett, melódiába komponált szivdobogás. Melegen ajánlom a kis könyvet mindazok örömének, a kik szeretik az elmúlt fiatalságot, az elsuhant nyár hátrahagyott illatát, a szeptemberi méla napfényt és a kora-őszi éjszakák ezüstös világosságát. (sz.)